

[Holge Nielsen.]

Må jeg nævne angående det problem, som først hr. Knud Østergaard og senere andre af partiernes ordførere rejste, spørgsmålet om muligheden for at opnå forlig i disse store problemer, at jeg har ikke, første gang jeg havde ordet, udtalt mig på den måde, som hr. Knud Østergaard nævnedes, men jeg tror, at hr. Knud Østergaard vil give mig ret i, at der var meget stor vilje fra vor side til at nå en løsning af disse problemer, vel ikke på de forudsætninger, ministeren havde stillet op, disse genudlejningsforhøjelser, men en løsning, der virkelig var en løsning, og at det i hvert fald ikke var vor skyld, at der ikke kom noget ud heraf. Det synes jeg er vigtigt at vi får slået fast ved denne lejlighed.

Jeg tror også, jeg skal sige til hr. Ib Thyregod med hensyn til spørgsmålet om den sociale rentesikring og spørgsmålet om, at det var en midlertidig løsning, at jeg tror, hr. Ib Thyregod lige skal prøve at gå tilbage til 1966 og læse betænkningen igennem. Så vil han formentlig også erkende, at det, der var hensigten, var at lave en normaliseringsperiode, hvor renten, hvor jordpriserne, skulle falde i et normalt leje, men det er det modsatte, der er sket, hr. Ib Thyregod, og derfor kan man ikke sige, at nu skal rentesikringen falde væk, for det var man enig om på det tidspunkt.

Jeg vil meget stærkt vende mig imod og var egentlig meget overrasket over, at hr. Ib Thyregod endnu kunne komme med udtalelsen om, at han agtede at arbejde for, at ejerlejlighedsprincippet også skulle gennemføres i den sociale boligmasse. Jeg troede, vi var nået til det sted i vore forhandlinger om ejerlejligheder, hvor alle ville bestræbe sig på at forbedre den lovgivning, som man i sin tid, som vel alle indrømmer, fejlagtigt fik gennemført i dette ting.

Man har forsøgt at drille lidt med hensyn til vor stilling i spørgsmålet om medbestemelsesret, om boligdemokrati. Må jeg minde boligministeren om, at han irrettesatte mig for et par forhandlinger siden for ikke at vise respekt for organisationerne, tror jeg ministeren udtrykte sig. Vi har megen respekt, når to organisationer har siddet og arbejdet tingene igennem og er blevet enige. Det er muligt, at man kunne have nået ændringer, hvis der havde været mere tid, hvis disse to organisationer havde haft lej-

lighed til at komme med deres bemærkninger i udvalget, for nok har vi talt om denne sag i mange år, men disse forhandlinger i udvalget fandt, hvis jeg husker ret, sted i det sidste udvalgs møde, hvor vi også skrev betænkning, og der var ikke megen tid til en grundig behandling af dette problem. Det er måske grunden til, at stillingen er, som den nu engang er.

Må jeg så sige til fru Else-Merete Ross, at det er jo kønne ord til de enlige, når hun henstiller, at kommunerne skal behandle de enlige, dem, der har problemerne, på en bedre måde. Det tror jeg også samtlige kommuner gerne ville, hvis de kunne. Problemet — hvordan man kan støtte kommunerne og give dem mulighed for at behandle disse mennesker på en bedre måde — er at få skabt flere boliger; når der er flere boliger til rådighed, løser man også de enliges problemer, så løser man også de øvriges problemer. Jeg tror, at den skrivelse, boligudvalget har fået fra enlige skatteborgerne, taler sit tydelige sprog i så henseende, og deres konklusioner er så stærke, at de egentlig burde have været med her under behandlingen. Jeg er enig med denne gruppe i dens konklusioner vedrørende disse spørgsmål.

Må jeg til sidst lige nævne spørgsmålet om momsrefusionen. Jeg har fået oplyst, at man i boligministeriet har udregnet denne refusion til 149 kr. pr. m². Vi har i anden anledning i et andet udvalg fået at vide fra finansministeriet, at de beregninger, der udviser 106 kr. pr. m², er i overensstemmelse med den senest udarbejdede statistik over udbetalte momsgodtgørelser. Det vil altså sige, at det er en statistik for en periode, der er 2-3 år gammel, som er udregnet for hele landet som gennemsnit, som ikke tager hensyn til de stigninger, der er sket i de senere år, og som ikke tager hensyn til den forskel, der er på Københavnsområdet og andre områder i landet. Jeg vil gerne anmode om, at vi fra boligministeriet får nogle beregninger over disse tal, og jeg vil høre, om man ikke er villig til at lave en beregning af forskellen for de to områder i landet. Jeg minder om, at de gange man har behandlet momsen, først ved dens indførelse og senere ved de to ændringer, der er sket, har man ikke alene givet kompensation for forhøjelsen af momsen, men har også medregnet de prisstigninger, der er sket i den